

## Ειρήνη Βαζούκου

### «Ρίζες»

Μετά την παρουσίασή τους στο Ιστορικό Αρχείο-Μουσείο Ύδρας το περασμένο καλοκαίρι, η ζωγραφική ενότητα «Ρίζες» της Ειρήνης Βαζούκου μεταφέρεται Στον Προμαχώνα του Αγίου Γεωργίου στη Μεσαιωνική Πόλη της Ρόδου.

Εγκαίνια: 11 Ιουλίου στις 20.00. Διάρκεια 11/7 έως 1/8, ανοιχτά καθημερινά 18.00 ως 22.00  
Επιμέλεια: - Ντίνα Αδαμοπούλου προϊσταμένη Γενικών Αρχείων του Κράτους, διευθύντρια Μουσείου Ύδρας - Πόλυ Χατζημάρκου ιστορικός τέχνης, ευρωπαϊολόγος, συντονίστρια Στο Κόκκινο Ρόδου.

Χορηγός επικοινωνίας «Στο Κόκκινο Ρόδου 103.7».

Χορηγός έντυπων υλικών Τυπογραφείο Νίκος Χατζηκαλημέρης

Ο χώρος παραχωρείται από το Υπουργείο Πολιτισμού και Αθλητισμού και από την Εφορεία Αρχαιοτήτων Δωδεκανήσου

-----

Η ζωγραφική ενότητα «Ρίζες» δημιουργήθηκε εντός του χρονικού διαστήματος 2011-2015, με κάποιες διακοπές προς χάριν άλλων θεματικών και συμμετοχών μου σε ομαδικές εκθέσεις. Τον Ιούλιο 2015, είχα την χαρά και τιμή να συνεργαστώ με το Ιστορικό Αρχείο-Μουσείο Ύδρας όπου παρουσιάστηκε η συγκεκριμένη δουλειά στο σύνολό της για πρώτη φορά. Τώρα παρουσιάζεται στον τόπο που γεννήθηκα και αγαπώ, στον ιστορικό και μαγικό χώρο του Προμαχώνα Αγίου Γεωργίου της Μεσαιωνικής Πόλης Ρόδου.

Αρκετές φορές αρκεί μια εντύπωση, ένα δυνατό συναίσθημα, ένας προβληματισμός, για να με κάνει να ξεκινήσω μέσω της εικαστικής μου δημιουργίας, να βρω απαντήσεις. Η 'στροφή' μου από τα ανθρωποκεντρικά έργα (θεματικές «Ερωτικά», «Γυναίκες»), σε έργα με φιλοσοφικές αναζητήσεις έγινε όταν διάβασα, πρέπει να ήταν το 2006, ένα μέρος της *Πολιτείας* του Πλάτωνα, η οποία τελειώνει με την περιγραφή ενός τοπίου του Κάτω Κόσμου:

«Στο τέλος του ταξιδιού στον άλλο κόσμο – όπως αναφέρεται στον μύθο του Ηρός του Αρμενίου- υπάρχει μία πεδιάδα, όπου μέσα σε φοβερή και αποπνικτική ζέστη, σταματούν οι ψυχές για τελευταία φορά πριν ξανασταλούν πάνω στην γη για νέα ενσάρκωση. Όταν βραδιάζει κατασκηνώνουν στις όχθες του ποταμού Αμέλητα, που το νερό του κανένα δοχείο δεν μπορεί να το κρατήσει. Κάθε ψυχή είναι υποχρεωμένη να πει ορισμένη ποσότητα από αυτό το νερό, μερικοί όμως δεν έχουν αρκετή φρόνηση δεν συγκρατιούνται και πίνουν περισσότερο, και τότε χάνουν κάθε ανάμνηση των προηγούμενων...».

Θέλησα έτσι να αποδώσω στον καμβά μια περιγραφή, μια σκιαγράφιση. Ο δικός μου ποταμός είχε γύρω του Ρίζες από τον 'απάνω' κόσμο. Ρίζες που εγκλωβίζουν τις ψυχές που ζουν εκεί. Ψυχές που γνωρίζονται μεταξύ τους και άλλες που δεν ήθελαν ξανά να επιστρέψουν. Ερωτευμένες ψυχές, μοναχικές, βασανισμένες. Ψυχές που αποφασίζουν να 'συνεχίσουν'. Οι Ρίζες δεν λειτουργούν μόνο σαν 'καταφύγιο' ή 'φυλακή'. Λειτουργούν και σαν δίοδος προς μια καινούργια ζωή. Αναρωτιόμουν πώς να αποδώσω εικαστικά το άυλο της ψυχής... Η απάντηση ήρθε μέσα από την ίδια τη δουλειά. Άφησα το έργο το ίδιο να μου 'μιλά' και εγώ απλά πρόβαλα όσα μου έλεγε, και όσα ακόμα μου λέει, αφού αυτός ο, συχνά επίπονος, 'διάλογος' συνεχίζεται... Πολλά έχουν αλλάξει όμως μέσα στην τελευταία δεκαετία. Κρίση αξιών, κρίση οικονομική, το προσφυγικό, δεν ήταν δυνατόν να μην

επηρεαστεί η δουλειά μου... Οι ψυχές αρχίζουν να έχουν πρόσωπο, ταυτότητα, εθνικότητα. Οι ρίζες γίνονται 'καταφύγιο' και ήδη η επόμενη μου δουλειά αρχίζει να βρίσκει τον δρόμο της. Εύχομαι στο νέο ταξίδι των προβληματισμών μου μέσα από το χρώμα, να μπορέσω να ρίξω φως στα 'σκοτεινά' γεγονότα των καιρών μας.

Θέλω να ευχαριστήσω από καρδιάς:

- την Ντίνα Αδαμοπούλου, Προϊσταμένη ΓΑΚ/Ι.Α.Μ.Υ Διευθύντρια του Μουσείου της Ύδρας που πίστεψε στην δουλειά μου στηρίζοντάς την με την οργάνωση της ατομικής μου έκθεσης, το 2015 στο Μουσείο της Ύδρας.
- την Πόλυ Χατζημάρκου, Ιστορικό Τέχνης- Ευρωπαϊολόγο, η οποία το 2001 (χρονιά-σταθμός για μένα στην εικαστική μου πορεία), με την τότε ιδιότητα της επιμελήτριας του Μουσείου Νεοελληνικής Τέχνης Ρόδου, με επέλεξε για να συμμετάσχω στο πρόγραμμα ΜΟ.ΤΕ.Ρ 1 (Μοντέρνα Τέχνη Ρόδου) και να παρουσιάσω τη θεματική μου «Ερωτικά». Από τότε, στηρίζει τη δουλειά μου με το ενδιαφέρον της, αλλά και με την αυστηρή της κριτική, επιμελούμενη τακτικά τις εκθέσεις μου.

Επίσης ευχαριστώ:

- Το Υπουργείο Πολιτισμού και Αθλητισμού- Εφορεία Αρχαιοτήτων Δωδεκανήσου και ειδικά την Προϊσταμένη αυτής κα. Μάνια Μιχαηλίδη για την παραχώρηση του χώρου της Πύλης D' Amboise (2012) και τώρα του Προμαχώνα Αγίου Γεωργίου και για την άψογη συνεργασία για την φιλοξενία των εκθέσεών μου.
- Τον Νίκο Χατζηκαλημέρη (τυπογραφείο) για την χορηγία του έντυπου υλικού.
- Τον Απόστολο Κουμούλη (Κουμου) για την φωτογράφιση των έργων και τον γραφιστικό σχεδιασμό.
- Τον χορηγό επικοινωνίας Στο Κόκκινο Ρόδου 103,7 και τους φίλους μου και συντοπίτες μου που με την αγάπη τους και την παρουσία τους στις εκθέσεις μου με στηρίζουν όλα αυτά τα χρόνια.

## **Ειρήνη Βαζούκου**

---

.....Η πλατωνική φιλοσοφική θεώρηση στην «Πολιτεία» του μεγάλου Έλληνα φιλοσόφου για τον ποταμό Αμέλητα (φανταστικός ποταμός του Κάτω Κόσμου όπου οι ψυχές πίνουν νερό προσπαθώντας να ξαναγυρίσουν στον κόσμο των ζώντων) ενέπνευσαν την Ειρήνη ταυτόχρονα με τις βιωματικές της εμπειρίες, που, όπως η ίδια αφηγείται, μετατράπηκαν σε ρίζες και αποτέλεσαν γι 'αυτήν το "συνδετικό κρίκο ανάμεσα στα εγκόσμια και το άγνωστο..". Η εικαστική της αυτή ματιά αποτελεί όντως μια πολύ ενδιαφέρουσα πλευρά της ζωής της Ειρήνης Βαζούκου, η οποία με μια αναμόχλευση των μύχιων σκέψεων της και της μετουσίωσής τους σε τέχνη μέσω των Ριζών της παρουσιάζει έναν άλλο ξεχωριστό κόσμο "προσγειωμένο" μεν στη φθορά της καθημερινότητας, μετουσιωμένο όμως ταυτόχρονα σε μια άφθαρτη πραγματικότητα γεμάτη ουσιαστικό φως, χρωματική αρμονία και αφοπλιστική απλότητα.. Η ζωγραφική της, που ακόμα και σ' αυτή της τη θεματική είναι αναμφίβολα ανθρωποκεντρική, με τον άνθρωπο να γίνεται τροφή της φαντασίας της και την ανθρώπινη φιγούρα να ενυπάρχει άλλοτε ορατά, άλλοτε διακριτικά και ως υποψία μέσα στα έργα της, αποδίδει τις αφηγηματικές της συνθέσεις της με ένα χαρακτηριστικά προσωπικό ύφος. Μέσω ακριβώς αυτής της ιδιαίτερης εκφραστικής τους έντασης οι ανθρώπινες φιγούρες στο έργο της Βαζούκου είναι σα να συνδιαλέγονται μόνιμα με τον παρελθόντα χρόνο στο τέλος όμως του ζωγραφικού τους ταξιδιού να επικοινωνούν πάντοτε, σχεδόν, με το παρόν. Η Ειρήνη Βαζούκου είναι εντέλει μία από τις σύγχρονες Ελληνίδες ζωγράφους που με το χρωστήρα της γεμίζει αληθινά τις ψυχές μας με χρώματα τέχνης, πολιτισμού και ευαισθησίας.....

**Ντίνα Αδαμοπούλου**, Προϊσταμένη Γενικών Αρχείων του κράτους- Διευθύντρια του

Η ψυχή στη διάρκεια των αιώνων έχει προκαλέσει ατέρμονους διάλογους και διαξιφισμούς. Στο απόλυτο αυτό διανοητικό ερέθισμα και το μέγα ερωτηματικό όλων των εποχών, η Βαζούκου, μέσα από τη προσωπική της μελέτη, κρατεί το απόσταγμα της δικής της Α-λήθειας. Γέννηση και θάνατος και ίσως μια αναγέννηση. Μια επαναφορά. Άλλοτε, τα φτερωτά (πνευματικά?) όντα, καμωμένα με εύθραυστα φτερά και συμπαγή κορμιά, προσεγγίζουν τις περιγραφές διαφόρων αρχαίων πολιτισμών που θεωρούσαν την ψυχή σαν μια πεταλούδα. Οι ψυχές της δημιουργού, άλλες βαριές και φυλακισμένες και άλλες ήδη απελευθερωμένες, πού και πού ζευγαρωμένες, επανέρχονται για να μετοικήσουν ξανά. Μαγνητίζονται γύρω από τις ρίζες (γέννηση), που μοιάζει να έχουν βγει από τα έγκατα ενός παράδοξου εδάφους. Θέλουν να εγκατασταθούν, να ενσωματωθούν στην Ύλη που, συμβολικά, δίνει μορφή σε νέα ύλη και έρχεται να συνθέσει την δυάδα υλικού και άυλου/σώματος και ψυχής/Γης και αέρα. Πότε αλήθεια παίρνει το σώμα τα ηνία και πότε η ψυχή? Ποιος αλήθεια δεν έχει αναρωτηθεί « μετά το θάνατο, τι? » ή « πριν τη γέννηση, τι? ».

Ο φόβος της απώλειας, το άγχος της θνητής μας ιδιότητας και το συναίσθημα – πόθος για την αιωνιότητα. Δύσκολο και αναπάντητο το πεδίο της εικαστικής ενότητας «Ρίζες» της δημιουργού. Η Βαζούκου πλέκει και πλάθει και απλώνει χρώμα στους προβληματισμούς της. Και το αποτέλεσμα δεν είναι φυσικά, απαντήσεις (δε νομίζω άλλωστε ότι την ενδιαφέρει αυτό), αλλά ενδιαφέρουσες εικαστικές αναζητήσεις που φορτίζονται με συναίσθημα και αγωνία. Κάθε τέλος επωάζει μια αρχή...

**Πόλυ Χατζημάρκου**

**Ιστορικός Τέχνης- Ευρωπαϊολόγος**

**Διευθύντρια Προγράμματος ρ/σ 103,7 Στο Κόκκινο Ρόδου**

---

## **ΣΥΝΤΟΜΟ ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΟ ΕΙΡΗΝΗΣ ΒΑΖΟΥΚΟΥ**

Η Ειρήνη Βαζούκου γεννήθηκε στη Ρόδο όπου είναι και η μόνιμη κατοικία της και το εργαστήριό της.

Έχει παρουσιάσει το εικαστικό της έργο, σε 12 ατομικές εκθέσεις και συνεκθέσεις: Προμαχώνα του Αγίου Γεωργίου Μεσαιωνική Πόλη της Ρόδου (2016), Ιστορικό Αρχείο- Μουσείο Ύδρας (2015), Δημοτική Πινακοθήκη Δήμου Κέρκυρας- Παλαιά Ανάκτορα (2014), Lachania art Festival Παλιό ελαιοτριβείο 'Μάγγανα' Λαχανιά Ρόδου (2014), Δημοτική Πινακοθήκη Δήμου Θεσσαλονίκης- Casa Bianca (2012), Πύλη D'Amboise Μεσαιωνική Πόλη της Ρόδου (2012), 'Μία γεύση από τέχνη' L'aperitivo Μεσαιωνική Πόλη Ρόδου (2009), ΜΗΤΙΣ Γαλλικό Προξενείο Μεσαιωνική Πόλη Ρόδου (2007), Μουσείου Νεοελληνικής Τέχνης Δήμου Ροδίων- Κέντρο Σύγχρονης Τέχνης Μεσαιωνική Πόλη Ρόδου στα πλαίσια του Μο.Τέ.Ρ 1 (2002), βιβλιοπωλείο 'Το Δένδρο' Ρόδος (1997), Γκαλερί Σταυρακάκη Ηράκλειο Κρήτης (1988), Grand Hotel Ρόδου (1987).

Συμμετοχή σε πάνω από 80 ομαδικές εκθέσεις (επιλεγμένα):

-2016: ART ATHINA 16 Γήπεδο TaeKwon Do, Φάληρο, Γκαλερί Λόλα Νικολάου Θεσσαλονίκη, Μουσείο Σύγχρονης Τέχνης Φλώρινα, XANIaRT 16 Μουσείο Σύγχρονης Τέχνης Χανίων 'Ελαιουργείο', Μουσείο Εικαστικών Τεχνών Ηρακλείου κα', -2015: XANIaRT 2015 Αίθουσα Τέχνης Μορφές Ρέθυμνο, Επιμελητήριο Μυτιλήνης, Πολιτιστικό Κέντρο 'Λεωνίδα Κανελλόπουλος' Ελευσίνα κα', -2014: XANIaRT 2014 Μέγαρο Τριανόν Χανιά, The Hub Events Κ Αθήνα, Αίθουσα Πυροβολικού στη Φορτέτζα, Ρέθυμνο, Ορίζοντας Γεγονότων Κεραμεικού στο Γκάζι Αθήνα, Δημοτική Πινακοθήκη Αγ Νικολάου Κρήτης, Βιβλιοπωλείο-καφέ 'Πιλούς'

Κέρκυρα, Πύλη Παντοκράτορα Ηράκλειο Κρήτης, Contemporary Space Athens Πλάκα Αθήνα, Epsilon Art Gallery Λουτράκι Αττικής κα΄, -2013: Φιλολογικό Σύλλογο Παρνασσού, -2011: Δημοτική Πινακοθήκη Δήμου Χανίων, -2010: Ελληνογαλλικός Σύνδεσμος Κολωνάκι Αθήνα, Συνεδριακό κέντρο της Τράπεζας Πειραιώς –Λαδάδικα Θεσσαλονίκης, Δημαρχείο Θεσσαλονίκης, Ε.Δ.Ο Εξάρχεια Αθήνα, Σύνταγα Μετρό Αθήνα, Διεθνές Εκθεσιακό Κέντρο ( Γούρνες) Ηράκλειο Κρήτης, -2007 BELLE ARTE LAMIA  
-2005, 1993 και 1990 Δημοτική Πινακοθήκη Ρόδου “Ανδρέας Ιωάννου” Πλατεία Σύμης  
Μεσαιωνική Πόλη Ρόδου , -2001 ΜΟ.ΤΕ.Ρ 1 Μουσείου Νεοελληνικής Τέχνης Δήμου Ροδίων-  
Κέντρο Σύγχρονης Τέχνης “Συσσίτιο” Μεσαιωνική Πόλη Ρόδου  
-1996 Δημοτική Πινακοθήκη Χίου και Θράκης “ΑΚΡΙΤΕΙΑ 96”

Έργα της βρίσκονται στις συλλογές της Δημοτικής Πινακοθήκης Χανίων, της Δημοτικής Πινακοθήκης Κέρκυρας, του Μουσείου Σύγχρονης Τέχνης Χανίων “Ελαιουργείο”, του Ιστορικού Αρχείου – Μουσείου Ύδρας, του Βαφοπούλειου Πολιτιστικού Κέντρου Θεσσαλονίκης, του Μουσείου Νεοελληνικής Τέχνης Ρόδου, της Belle arte lamia, της ΕΤΑΛΑ.Ε, της ΑΤΕ Bank, της Τράπεζας Δωδεκανήσου, του Υπουργείου Δικαιοσύνης, του Δήμου Ροδίων, της Περιφέρειας Νοτίου Αιγαίου και σε ιδιωτικές συλλογές στην Ελλάδα και στο εξωτερικό.

Έχουν γράψει για το έργο της οι: Χάρης Καμπουρίδης τεχνοκριτικός- επικοινωνιολόγος και μέλος της Academia Europaee, Έλλη Κοκκίνη Ιστορικός Τέχνης- Προϊσταμένη Βαφοπουλείου Πολιτισμικού Κέντρου Θεσσαλονίκης, Πόλυ Χατζημάρκου Ιστορικός Τέχνης και Design & ευρωπαϊολόγος, Μαρία Μελέντη Ιστορικός Τέχνης- Διευθύντρια Δημοτικής Πινακοθήκης Κέρκυρας, Σάσσα Μεταλληνού –Chaitow Διδάκτωρ Ιστορίας και Φιλοσοφίας της Τέχνης του Πανεπιστημίου του Essex, Ντίνα Αδαμοπούλου Προϊσταμένη Γενικών Αρχείων του κράτους και Διευθύντρια Μουσείου Ύδρας κα΄.

Είναι μέλος της Lo And Behold και του Ορίζοντα Γεγονότων.

Το 2011 κέρδισε το Α΄ Πανελλήνιο βραβείο στον τομέα της ζωγραφικής από τον ΣΚΕΤΒΕ στην Θεσσαλονίκη.

Έργα της μπορείτε να δείτε στην σελίδα: **Fb: Irini Vazoukou-painter**  
**Email: vazoukou@gmail.com**